

Til lovforslag nr. L 293. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 18. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Anparter, overskuds- og underskudsselskaber)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Advokatfirmaet Tommy V. Christiansen, Åbyhøj, bilagsnr. 74

Brancheforeningen Kontor & Data, bilagsnr. 34

Danmarks Vindmølleforening, bilagsnr. 62 og 64

Dansk Yacht Charter, Kolding, bilagsnr. 4

Det Danske Advokatsamfund, Advokatrådet, bilagsnr. 19

Detailhandelens Fællesråd, bilagsnr. 70

Difko Administration A/S, bilagsnr. 43

Erhvervenes Skatteseekretariat, bilagsnr. 16

Finansrådet, bilagsnr. 5

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, bilagsnr. 37

Intax A/S, bilagsnr. 35

Jens Jakobsen A/S, bilagsnr. 23

Rederiforeningen af 1895, bilagsnr. 60

Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S, bilagsnr. 1

Revitax, bilagsnr. 21

Rindbo Management, bilagsnr. 57

Søndersø Kommune, bilagsnr. 14

Søsportens Brancheforening, bilagsnr. 3

Turismens Fællesråd, bilagsnr. 22

lige henvendelser optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Flertallet anfører, at i regeringsgrundlaget »En ny start« blev det fastslået, at beskæftigelsen skal øges, og at der skulle gennemføres en skatteomlægning, der skal nedbringe skatten af arbejdsindkomst.

Samtidig afstak regeringen en række retningslinier for skatteomlægningen:

- Det samlede økonomiske grundlag for de enkelte familier i egen bolig måtte ikke forringes.
- Den samlede omlægning skulle sikre balance – socialt og mellem de forskellige boligformer.
- Der skulle skabes sammenhæng i skattesystemet, så forskellige indkomster blev beskattet ensartet, således at omgåelsesmuligheder blev imødegået, således at der skabtes større enkelhed og således, at der sikredes en bedre fordeling af skattebyrden, samtidig med at retssikkerheden prioriteredes højt.
- Vægten i beskatningen skulle forskydes fra indkomstbeskatning til miljøskatter.

Flertallet konstaterer, at disse krav er opfyldt med de fremsatte lovforslag til omlæg-

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er tillige med nogle af de skrift-

ning af skattesystemet. Samtidig styrkes erhvervenes konkurrenceevne.

Med de fremsatte lovforslag tilvejebringes et skattesystem, som sikrer markant lavere skatteprocenter på alle indkomstniveauer.

Grundlaget for sænkningen af skatteprocenterne er bl.a. tilvejebragt gennem en ensartet beskatning af forskellige typer af indkomster.

Samtidig betyder den lavere, men ensartede beskatning, at bæredygtige og fornuftige investeringer, der skaber vækst og beskæftigelse, begunstiges på bekostning af ufrugtbare og rent skattemæssigt begrundede transaktioner, der alene bygger på og bæres af det tidligere skattesystems mangler og manglende sammenhæng.

Med skatteomlægningen er grundlaget skabt for et skattesystem, der skaber og understøtter forudsætningerne for ny vækst og dynamik i samfundet, hvor vi hidtil har levet med en samfundsudvikling, der i væsentlig grad var afstemt efter uhensigtsmæssige og skadelige skattemæssige overvejelser og kalkulationer.

Skatteomlægningen er både økonomisk og socialt nøje afbalanceret.

Provenuet til de markant lavere trækprocenter på alle indkomstniveauer er tilvejebragt ved hjælp af indførelse af nye grønne afgifter, ved hjælp af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag og gennem en eliminering af misforhold og misvækster, der har muliggjort, at grupper af skattepligtige har haft mulighed for en lav skattebelastning i skærende kontrast til deres forbrugsmuligheder.

Indførelse af grønne afgifter er fulgt op af skattelettelse for lavindkomster kombineret med en forhøjelse af børnefamilieydelsen, således at de grupper, der belastes forholdsmæssigt hårdest af de grønne afgifter, kompenseres.

De helt nødvendige sænkninger af skatteprocenterne er fulgt op af en normal beskatning af hidtil skattefrie eller lavt beskattede indkomster.

Med de øremærkede arbejdsmarkedsbidrag er der skabt synlighed i finansieringen af præcist angivne udgiftsformål på arbejdsmarkedet.

Regeringens helt nødvendige krav om sikring af boligejernes økonomiske vilkår er indfriet. Rentefradragets værdi følger sænkningen af skatteprocenterne, og sideløbende hermed nedsættes lejeværdien. Hertil kommer mulig-

hederne for gennem konvertering af realkreditlån at tilpasse sig det ændrede renteniveau.

Personskattelettelse er gennemført, uden at erhvervslivets omkostninger herved er øget.

På denne baggrund skal flertallet konkludere, at der ved gennemførelse af skatteomlægningen er sikret

- væsentlige reduktioner af skatteprocenterne af arbejdsindkomst,
- øget miljøansvarlighed i beskatningen,
- et skattesystem, der er tilpasset verden omkring os, både hvad struktur og beskatningsprocenter angår,
- et beskatningssystem, som tilvejebringer grundlaget for en ny vækst og dynamik i samfundet,
- en beskatning, som sikrer boligejernes økonomiske situation,
- og et skattesystem, som skaber sikkerhed for skatternes udvikling i de kommende år.

Flertallet opfordrer Folketingets øvrige partier, erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter, kommuner og amter samt alle øvrige gode kræfter i det danske samfund til at deltage i det store, vanskelige og spændende projekt, det er at få skabt øget beskæftigelse, ny fremgang og dermed en »Ny kurs mod bedre tider« for alle danskere.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet betragter regeringens samlede økonomiske udspil som en helhed. Da Det Konservative Folkeparti og Venstre er modstandere af regeringens samlede plan, vil de to partier stemme imod alle regeringens lovforslag, uanset at partierne ville kunne støtte enkelte af lovforslagene, hvis de ikke indgik i den fremlagte helhed. Nogle af lovforslagene har partierne ved tidligere lejligheder selv fremlagt, men i helt andre sammenhænge.

Regeringens samlede økonomiske plan består af tre elementer: Nye offentlige udgifter, ændringer i dagpengesystemet og omlægning af skattesystemet. Samlet lægger disse tre elementer op til en ny kurs i den økonomiske politik, som har en forkeret ideologisk drejning og er økonomisk uansvarlig.

For det første har regeringen foreslået nye offentlige udgifter på 11-12 mia. kr. i 1994. Re-

geringen har dermed brudt de sidste 10 års stramme udgiftspolitik og har sat kursen mod nye udvidelser af den offentlige sektor.

For det andet indebærer den foreslåede skatteomlægning, at det private erhvervslivs kapitalgrundlag i de kommende år vil blive udhulet af avanceskatter på aktier, ejendomme og goodwill samtidig med, at erhvervslivets konkurrenceevne bliver forringet. Boligudgiften for boligejere vil stige, således at de private ejerboliger stilles ringere i forhold til de offentligt støttede udlejningsboliger. Den foreslåede bruttoskat vil forringe vilkårene for ny privat pensionsopsparing.

For det tredje har regeringen fremlagt en arbejdsmarkedspolitik, som slet ikke løser strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, men tværtimod cementerer de bestående stivheder og lægger grunden til forøgede udgifter til arbejdsmarkedspolitikken i de kommende år.

Samlet udgør regeringens økonomiske udspil en ideologisk drejning, hvor den offentlige sektor vil vokse kraftigt, medens der bliver lagt større byrder på den private sektor.

Mindretallet finder det aldeles utroværdigt og uansvarligt, når regeringen lover skattelettelser samtidig med, at de offentlige udgifter og underskuddet på de offentlige budgetter vokser.

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se lovforslagene om lettelser og skærpedelser under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Sammenfattende kan det om skatteforslagene konkluderes, at skattereformen bl.a. rammer den private ejendomsret, erhvervslivet, ejerboligerne og pensionsopsparingen. Dertil kommer, at skattetrykket hurtigt vil stige som følge af de voksende offentlige udgifter.

Mindretallet opfatter lovforslagene som et ideologisk angreb på den private ejendomsret. Balancen i ejerforholdene i dansk erhvervsliv vil blive forrykket fra individuel privateje til dominans fra store fonde. Hertil bidrager især lovforslagene om beskatning af aktie- og ejendomsavancer samt beskatning af goodwill. Regeringens ændringsforslag ændrer ikke afgørende på dette forhold.

Den private ejendomsret er selve livsnerven i det privatkapitalistiske system, som har vist sig at være alle andre systemer overlegent med hensyn til at sikre størst velfærd og velstand for hele samfundet og dets borgere.

Lovforslagene om beskatning af aktieavancer, ejendomsavancer og goodwill vil formindske enkeltpersoners lyst til at løbe en risiko og investere i erhvervsvirksomheder. I stedet vil man foretrække passive investeringer med betydelig mindre risiko. Det privatkapitalistiske system bygger i allerhøjeste grad på, at man, hvis man løber en risiko, til gengæld har mulighed for at opnå en økonomisk gevinst. Fjerner man de økonomiske incitament, herunder muligheden for formuedannelse, slår man dynamikken i samfundet i stykker med tab af velstand og velfærd til følge.

Mindretallet vender sig endvidere imod den progressive beskatning af kapitalindkomst. Gennemføres regeringens lovforslag, vil der ikke længere være symmetri mellem beskatning af renteindtægter og renteudgifter, hvilket forekommer uheldigt og ulogisk.

Mindretallet er enig med Ligestillingsrådet, når dette i et svar til Skatteudvalget (L 283, spørgsmål 26) kritiserer reglen om, at begge ægtefællers kapitalindkomst beregnes på toppen af beregningsgrundlaget hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Der er uenighed mellem regeringen og erhvervslivets organisationer om størrelsen af erhvervsbelastningen i lovforslagene, men der er ingen tvivl om, at virksomhederne bliver stærkt belastet til skade for konkurrenceevnen. Det vil trække i den forkerte retning med hensyn til beskæftigelse og arbejdsløshed. Mindretallet peger i den forbindelse især på lovforslagene om afskaffelse af udlandslempelse, varlagernedskrivning og adgangen til at henlægge til investeringsfonds samt nedsættelse af nedskrivningsprocenten efter husdyrbesætningsloven. Desuden vil nogle af de grønne af-

gifter belaste erhvervenes omkostninger, hvilket også i allerhøjeste grad gælder den skærpede beskatning af personalegoder samt de stærkt forringede muligheder for fradrag for befodringsudgifter.

I stedet for at stoppe for adgangen til at henlægge til investeringsfonds bør ordningen udbygges til en egentlig konjunkturudligningsfond som foreslået af mindretallet i et konkret lovforslag, der for øjeblikket er til behandling i Folketinget.

Herved løses det problem, som mange erhvervsdrivende har med svingende indtægter. Er der ikke gode muligheder for at udjævne de svingende indtægter over årene, kommer de erhvervsdrivende til at betale en højere skat, end hvis indtægten var jævnt fordelt, hvilket naturligvis opleves som en stor uretfærdighed.

Et særligt problem er erhvervenes bidrag til de tre arbejdsmarkedsfonde specielt efter 1997.

Den kraftige erhvervsbelastning kan kun undgå at skade virksomhedernes konkurrenceevne, hvis der gennemføres en sænkning af lønniveauet, men det har ikke været muligt at formå regeringen til at erkende dette faktum.

Mindretallet vender sig stærkt imod den nye skat, som regeringen kalder øremærkede arbejdsmarkedsbidrag. I realiteten er det den gamle socialdemokratiske idé om en bruttoskat, der optræder under denne betegnelse. Bruttoskatten rammer pensionsopsparingen, selv om en sådan opsparing i allerhøjeste grad er samfundsgavnlig. Lønmodtagerne vil opleve, at der vil blive opkrævet bruttoskat også af beløb, som arbejdsgiveren indbetaler til aftalte pensionsordninger, og som lønmodtageren derfor ikke selv får udbetalt. Dette forhold medfører i øvrigt en klar forskelsbehandling mellem lønmodtagere med private pensionsordninger i forhold til lønmodtagere med ret til tjenestemandspension. Regeringens forsøg på at rette op på dette misforhold ved at foreslå en nedsættelse af tjenestemandspensionen virker krampagtigt og vil give anledning til berettiget harme i tjenestemandskredse.

De, der sparer op til kapitalpension, bliver særlig hårdt ramt. Fradragsværdien begrænses, og det indbetalte beløb bruttobeskattes, samtidig med at skatten på udbetalingerne bevares uændret på 40 pct. Et helt specielt problem vil opstå for de personer, som har en ord-

ning, hvor arbejdsgiveren indbetaler til kapitalpensionen. Disse personer vil efter regeringens forslag ikke netto kunne indbetale et beløb helt op til det fastlagte loft over den årlige indbetaling til kapitalpension (i 1993 30.000 kr.), idet forsikringsselskabet skal indbetale bruttoskatten, uden at lønmodtageren får mulighed for at »fylde op« til loftet. Dette problem eksisterer ikke for personer, der selv indbetaler til kapitalpensionen.

Mindretallet finder det endvidere stærkt betænkeligt, at der med bruttoskatten introduceres en ny skatteskrue, som kan anvendes til yderligere forhøjelser af skatten på et senere tidspunkt.

Trods talrige løfter fra regeringen om det modsatte belaster skattereformen boligejerne. Nedsættelsen af lejeværdien som slet ikke kompensere for den reducerede skattemæssige værdi af rentefradraget. Forskellen er i et svar til Skatteudvalget af skatteministeren selv opgjort til en belastning af boligejerne på 2,6 mia. kr., når reformen er fuldt gennemført.

Ejere af sommerhuse og pensionister i ejerboliger får en særlig følelig belastning, idet disse ikke får del i den i øvrigt særdeles beskedne nedsættelse af lejeværdien.

Ejerboliger kan derudover i fremtiden forvente yderligere skatteforhøjelser, hvis rentefaldet slår igennem og bevirker højere ejendomsvurderinger. Det fører til højere ejendomsskatter og en højere lejeværdi.

Unge med særlig stor gæld i forbindelse med uddannelseslån rammes hårdt af rentefradragsrettens forringelse. Regeringens henvisning til en bistandsordning for unge med store lån og lille eller ingen indtægt vil ikke komme den store del af ungdommen med det omtalte problem til gode.

Foringelsen af befodringsfradraget kombineret med forhøjelsen af benzinafgiften rammer bilisterne og skader mobiliteten på arbejdsmarkedet. Handelsrejsende og andre, der er afhængige af firmabil, rammes særlig hårdt. Forringelserne er så markante, at også bilbranchen vil blive hårdt ramt.

De ganske mange mennesker, der i forbindelse med en skilsmisse er pålagt børne- eller underholdsbidrag, rammes hårdt af begrænsningen af fradragsværdien af de nævnte bidrag.

Da familier med kun én indkomst ikke har mulighed for at overføre det uudnyttede bundfradrag i den foreslåede topskat mellem ægtefællerne, vil disse familier skulle betale mere i skat end familier med to indkomster. Dette problem, som også findes i dag, vil blive forværret af regeringens forslag. Regeringens ændringsforslag vil yderligere forstærke problemet.

Mindretallet er enig med regeringen i behovet for markante lettelser i beskattningen af arbejdsindkomster, som er særdeles høj i Danmark sammenlignet med andre lande. Men mindretallet er uenig med regeringen i valg af metode til at nå dette mål. Som beskrevet i ovenstående flytter regeringens forslag en lang række skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk og centralistisk retning og altså væk fra, hvad mindretallet finder ret og rimeligt. Derfor afviser mindretallet regeringens skattereform og indstiller alle 23 lovforslag i reformen til forkastelse.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 6 og 7 stillede ændringsforslag.

Mindretallet beklager, at der ikke er grebet ind over for handel med underskudsselskaber, som fortsat vil være et skattemæssigt unddragelsesobjekt.

For så vidt angår de af ministeren stillede ændringsforslag ville mindretallet kunne stemme således:

Ændringsforslag nr. 1: Imod, da ændringsforslaget indeholder følgende elementer:

- Nr. 1: Undlader. Konsekvensændring.
- Nr. 01: Imod. Udvider det oprindelige forslag ved at forhøje afskrivningsprocenten fra 30 til 60 pct. i år 2.
- Nr. 02: Undlader. Konsekvensændring.
- Nr. 03: For. Stopper et hul.
- Nr. 2-5: Undlader. Konsekvensændringer.
- Nr. 6: For. Der er tale om, at et hul lukkes.
- Nr. 7: For. Der lukkes et hul.
- Nr. 8: Undlader. Teknik vedrørende ikrafttræden.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

Til § 2

1) *Nr. 1* udgår, og i stedet indsættes som nye numre:

»1. I § 2, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »stk. 5« til: »stk. 5 og 8«, og i § 2, *stk. 6*, ændres »og 5« til: », 5 og 8«.

01. I § 2 indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8*. For selskaber omfattet af § 1, *stk. 1, nr. 1 og 2*, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. indgår anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af *stk. 1*, som enten erhverves med henblik på udlejning, eller som allerede ved erhvervelsen er udlejet, ikke i den afskrivningsberettigede saldo værdi for anskaffelsesåret eller indkomståret efter anskaffelsesåret. For indkomståret efter anskaffelsesåret kan der særskilt afskrives indtil 60 pct. af anskaffelsessummen for udlejningsaktivet. Den del af anskaffelsessummen, for hvilken der ikke er foretaget afskrivning, tillægges den afskrivningsberettigede saldo værdi for det andet indkomstår efter anskaffelsesåret.«

02. I § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »finder sted«: », jf. dog *stk. 7*«.

03. I § 3 indsættes efter *stk. 6* som nye stykker:

»*Stk. 7*. Selskaber omfattet af § 1, *stk. 1, nr. 1 og 2*, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. kan først fradrage udgifter til anskaffelse af aktiver omfattet af *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, som erhverves med henblik på udlejning eller som allerede ved erhvervelsen er udlejet, i den skattepligtige indkomst for indkomståret efter anskaffelsesåret.

Stk. 8. Sælges et driftsmiddel, hvis anskaffelsessum i medfør af *stk. 7* fuldt ud er fradraget i den skattepligtige indkomst for året efter anskaffelsesåret, skal salgssummen fuldt ud medregnes i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori afhændelsen finder sted, jf. dog § 6. Forsikrings- eller erstatningssummer vedrørende sådanne driftsmidler behandles på samme måde som beløb, der indvindes ved salg af de pågældende driftsmidler.«

04. I § 6, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, ændres »og 2« til: », 2 og 7«.«

2) I det under nr. 2 foreslåede § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 2, stk. 3, 2. pkt.« til: »§ 2, stk. 8«.

3) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
»05. I § 15 ændres »§ 2« til: »§ 2, stk. 1-7«.«

4) I det under nr. 3 foreslåede § 29 F, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 2, stk. 3, 2. pkt.« til: »§ 2, stk. 8«.

5) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:
»06. I § 29 K, stk. 1, ændres »§ 2« til: »§ 2, stk. 1-7«.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, CD, RV og KRF):

Ny paragraf

6) Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I lov om fusion, spaltning og tilførsel af aktiver m.v. (fusionsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 745 af 27. august 1992, foretages følgende ændring:

I § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Såfremt et af de i fusionen deltagende selskaber er stiftet inden for et tidsrum af 1 år forud for vedtagelsen af fusionen, er det en betingelse for anvendelsen af denne lovs regler, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Det samme gælder, såfremt mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi i et af de i fusionen deltagende selskaber har skiftet ejer inden for et tidsrum af 1 år forud for vedtagelsen af fusionen. Ligningsrådet kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.«

Til § 4

7) I *stk. 3* indsættes efter »anskaffet« ordene: »den 12. maj 1989 eller senere og«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, CD, RV og KRF):

8) *Stk. 4* og *5* udgår, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4. § 2*, nr. 1, 02, 03 og 04, har virkning for aktiver omfattet af afskrivningslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., og *stk. 2*, der er anskaffet den 18. juni 1993 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 01, 05 og 06, har virkning for aktiver, der er anskaffet den 19. maj 1993 eller senere.

Stk. 6. § 2, nr. 2 og 3, har virkning for aktiver, hvorom der den 19. maj 1993 eller senere er indgået kontrakt henholdsvis bindende aftale om levering.

Stk. 7. § 01 har virkning for fusioner, der vedtages den 18. juni 1993 eller senere.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ad § 2, nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Ad § 2, nr. 01

Indgrebet mod overskudsselskaber går ud på, at selskaber først får adgang til at afskrive på udlejningsaktiver i året efter erhvervelsesåret. Herved modvirkes, at en køber af et likvidationsmodent selskab med latente skatter og skattegæld kan udskyde skatten ved hjælp af et hurtigt fradrag i form af afskrivninger på leasingaktiver erhvervet kort efter købet.

Lovforslaget indebærer således, at selskaberne påføres et rentetab, der skyldes, at hele afskrivningsforløbet forrykkes et år.

Under hensyn til at lovforslaget også omfatter selskaber, der ikke er handlet som overskudsselskaber, og som udlejer aktiver, uden at der er tale om skattetækning, foreslås det, at anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af *stk. 1*, som enten erhverves med henblik på udlejning, eller som allerede ved erhvervelsen er udlejet, ikke indgår i den afskrivningsberettigede saldværdi for anskaffelsesåret eller indkomståret efter anskaffelsesåret. For indkomståret efter anskaffelsesåret kan der særskilt afskrives 60 pct. af anskaffelsessummen for udlejningsaktivet. Den del af anskaffelsessummen, for hvilken der ikke er foretaget afskrivning, tillægges den afskrivningsberettigede saldværdi for det andet indkomståret efter anskaffelsesåret.

Herved opnår de pågældende selskaber kompensation for udskydelsen af førsteårsafskrivningerne, uden at lovforslagets virkning over for overskudsselskaberne udhules.

Der er foretaget en korrektion af provenusammenkomsten i lovforslaget. Merprovenuet i 1994 skønnes nu til ca. 250 mio. kr. Målt i forhold hertil skønnes ændringsforslaget at indebære et provenutab i 1994 på ca. 200 mio. kr. og i 1998 på ca. 75 mio. kr.

Ad § 2, nr. 02

Ændringen er en konsekvensændring.

Ad § 2, nr. 03

Lovforslaget omfatter alene aktiver, der omfattes af afskrivningslovens § 2, stk. 1, dvs. driftsmidler, der indgår på saldoen. Aktiver, der kan (straks)afskrives efter andre bestemmelser i afskrivningslovens afsnit I, herunder småaktiver, omfattes ikke, da de ikke indgår i saldoopgørelsen.

For at undgå spekulation i de foreslåede regler foreslås særlige regler for driftsmidler med en levetid under 3 år, edb-software og driftsmidler med en anskaffelsessum under 8.100 kr. (1993). Det foreslås, at selskaber omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2, først skal kunne fradrage udgifterne til disse driftsmidler i den skattepligtige indkomst for indkomståret efter anskaffelsesåret, hvis driftsmidlerne erhverves med henblik på udlejning eller allerede ved erhvervelsen er udlejet.

Straksafskrivning for sådanne aktiver skal først og fremmest tilgodese virksomheder, der selv benytter dem aktivt i deres virksomhed. Disse virksomheder beholder muligheden for at straksafskrive anskaffelsen allerede i anskaffelsesåret, idet ændringen kun omfatter selskaber, der udlejer aktiverne eller erhverver dem med henblik på udlejning.

Ad § 2, nr. 04

Ændringen er en konsekvensændring.

Til nr. 2

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er en konsekvensrettelse,

som sikrer fortsat mulighed for saldoafskrivning i leveringsåret.

Til nr. 4

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en konsekvensrettelse, som sikrer fortsat mulighed for saldoafskrivning i leveringsåret.

Til nr. 6

Efter de gældende regler i fusionsskatteloven er det en betingelse for anvendelse af lovens regler ved fusion mellem danske og udenlandske selskaber, ved fusion mellem udenlandske selskaber og ved spaltning og tilførsel af aktiver, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet. Ligningsrådet kan fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

Formålet med bestemmelserne herom er at imødegå skatteunddragelse eller skatteundgåelse.

Efter de gældende regler er det normalt ikke en betingelse for anvendelsen af fusionsskattelovens regler ved fusion mellem danske selskaber, at der er opnået tilladelse hertil fra Ligningsrådet.

Det er dog en betingelse, at der er opnået tilladelse fra Ligningsrådet til at anvende fusionsskattelovens regler ved fusion mellem danske selskaber, hvis et moderselskab fusionerer med sit datterselskab og det ikke i et tidsrum af tre år forud for fusionsdatoen har besiddet den for gennemførelsen af fusionen fornødne majoritet.

Det er endvidere en betingelse, at der er opnået tilladelse fra Ligningsrådet til at anvende fusionsskattelovens regler ved fusion mellem danske selskaber, hvis et af de fusionerende selskaber inden for et tidsrum af tre år forud for fusionsdatoen uden for normal samhandel har overtaget aktiver fra sine selskabsdeltagere eller fra et selskab, der beherskes af et eller flere af selskabsdeltagerne i de fusionerende selskaber.

Ligningsrådet kan i begge tilfælde fastsætte særlige vilkår for tilladelsen.

For at imødegå, at fusion mellem danske selskaber anvendes som led i selskabstømnin-

ger foreslås det, at Ligningsrådets tilladelse også skal være en betingelse for anvendelse af lovens regler, såfremt et af de fusionerende selskaber er stiftet inden for et tidsrum af 1 år forud for vedtagelsen af fusionen, eller såfremt mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller mere end 50 pct. af den samlede stemmевærdi i et af de fusionerende selskaber har skiftet ejer inden for et tidsrum af 1 år forud for vedtagelsen af fusionen. Ligningsrådet skal, ligesom efter de gældende regler, kunne fastsætte særlige betingelser for tilladelsen.

Som eksempel kan nævnes, at en rådgiver er bekendt med, at et selskab A skal afhænde sin virksomhed den 3. marts 1994.

Rådgiveren stifter eller køber (f.eks.) den 1. februar 1994 et skuffeselskab B med uafsluttet 1. regnskabsperiode og lader samtidig dette selskab købe leasingaktiver.

Rådgiveren køber aktierne i A i slutningen af marts 1994. A og B fusioneres i april 1994 med B som det modtagende selskab og med 1. marts 1994 som fusionsdato. 1. marts 1994 kan være skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår, idet det nystiftede selskab B kan vælge at afslutte sit første regnskabsår den 28. februar 1994.

Ved fusionen placeres de genvundne afskrivninger m.v., der realiseres den 3. marts 1994, i det modtagende selskabs andet regnskabsår, hvor der kan afskrives på leasingaktiverne.

Ændringsforslaget er en værnregel, som hindrer et utilsigtet provenutab.

Til nr. 7

Formålet med den i lovforslaget foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse er primært at modvirke de arrangementer, der er etableret inden for de senere år, hvor der i anpartsprojekter med 10 deltagere eller færre investeres i mobile aktiver. Dette forslag har efter sin ordlyd også virkning for aktiver anskaffet inden det tidligere anpartsindgreb.

Efter ændringsforslaget begrænses den omhandlede ikrafttrædelsesbestemmelse til alene at omfatte aktiver anskaffet den 12. maj 1989 eller senere. Herved skabes sammenhæng mellem lovforslaget og de tidligere anpartsindgreb.

Ændringsforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

Til nr. 8

Ved det foreslåede stk. 4 sikres det, at ændringsforslaget ikke får tilbagevirkende kraft for de aktiver, der er omfattet af ændringsforslaget under § 2, nr. 03, og som er anskaffet i perioden fra lovforslagets fremsættelse til betænkningen afgives.

Endvidere foreslås det, at bestemmelsen i den foreslåede § 01 skal have virkning fra og med den 18. juni 1993, det vil sige for fusioner, der vedtages denne dato eller senere.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå og nogle af de skriftlige henvendelser

Foreningen af Statsautoriserede revisorer
 Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
 Postgiro 6 43 16 58. Telex nr. 22491. Telefax nr. 33 11 09 13
 Den 10. juni 1993

Vedrørende regeringens skatteomlægningspakke

Foreningen har den 19. maj 1993 med tak modtaget de samtidig fremsatte lovforslag vedrørende regeringens skatteomlægningspakke. Med fremsendelsen anmodede ministeren foreningen om at fremkomme med eventuelle bemærkninger til forslagene.

Vi har på den baggrund i det følgende fremført foreningens væsentligste bemærkninger til de nævnte forslag. Vi benytter lejligheden til tillige at fremkomme med enkelte bemærkningerne til det af regeringen den 25. maj 1993 fremsatte lovforslag om arbejdsmarkedsfonde.

Vi skal tillade os at nævne, at vore bemærkninger er tilstræbt ikke at være påvirket af fordelingspolitiske hensyn, interesseorganisationer m.v., men alene af faglige hensyn.

1. Generelle bemærkninger

- Det er afgørende for at sikre den for erhvervlivet nødvendige ro omkring – og tillid til – skattesystemet, at så væsentlige ændringer af vort skattesystem ikke gennemføres på et politisk spinkelt grundlag. Vi vil derfor henstille til såvel regeringen som til oppositionen, at der opnås en forhandlingsløsning.
- De fremsatte lovforslag indeholder endog særdeles komplicerede sammenhænge. Sammenhænge, som ikke fuldt ud lader sig afdække på den korte tid, der er til rådighed inden det bebudede tidspunkt for lovkompleksets vedtagelse i indeværende måned.
- Vi skal derfor foreslå, at i det omfang lovforslagene vedtages inden sommerferien, forpligter partierne bag vedtagelsen hinanden til inden et nærmere fastsat tidspunkt at re-vurdere de vedtagne love.
- Det er generelt vor opfattelse, at lovforslagenes overgangsbestemmelser ikke er tilstrækkeligt omfattende. Ud over at mangelen på disse bestemmelser i de fremsatte lovforslag vil have urimelige konsekvenser for et betydeligt antal skatteydere, jf. nedenfor, vil det skabe usikkerhed og uro forud for fremsættelsen af fremtidige skattelovforslag. Det finder vi selvsagt uheldigt.
- Vi kan fuldt ud tilslutte os ønsket om bedst muligt og effektivt at imødegå forskellige »skattetækningsarrangementer«. Det være sig handel med »overskudsselskaber«, investeringsarrangementer på Madeira m.v. De fremsatte lovforslag bærer præg af, at regeringen er meget fikseret på at imødegå sådanne arrangementer. Så meget at man efter vor opfattelse ikke i rimeligt omfang tager hensyn til de fremsatte lovforslags negative konsekvenser for andre skatteydere. Vi vil derfor foreslå, at flere af de fremsatte forslags lovtekster gøres mindre generelle. Herved vil lovteksternes konsekvenser og anvendelse blive bragt bedre i overensstemmelse med de respektive lovforslags bemærkninger, jf. nedenfor.
- Der foreslås indført skærpet beskatning af kapitalgevinster på en række aktiver. Derimod foreslås kun i meget begrænset omfang fradrag for tab. Begrundelsen for manglende – eller begrænset – fradrag for tab har hidtil – som hovedregel – været, at avancer på de pågældende aktiver har været skattefrie.

Dette argument synes med det foreslåede udvidede beskatningsgrundlag ikke længere at kunne opretholdes. En mere »symmetrisk« beskatning end den foreslåede synes at være rimelig på aktier, herunder børsnoterede aktier, ejendomme, ombygning af lejede lokaler og visse finansielle kontrakter.

- Vi har med stor tilfredshed bemærket, at de såkaldte holdingregler i ligningsloven foreslås ophævet. Vi har også noteret os forskellige andre forenklinger. Det er dog vor opfattelse, at der samlet ikke er tale om nogen forenkling af de danske skatteregler.

Nedenfor er anført vore væsentligste bemærkninger til de enkelte lovforslag. Rækkefølgende er ikke udtryk for nogen prioritering.

L 293 – anpartsprojekter, overskudsselskaber m.v.

Efter forslaget skal alle indtægter og udgifter vedrørende udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe være omfattet af *anpartsreglerne* uanset antal ejere og uanset formålet med udlejningen, når den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Der synes at være usikkerhed om rækkevidden af den foreslåede ændring.

Som forslaget er formuleret, har vi dog noteres os, at der heller ikke fremover er underskudsbegrænsning for godkendte skibsprojekter. Det samme gælder anpartsprojekter etableret før 12. maj 1989, da der ikke er foreslået ændringer af den eksisterende bestemmelse i personskattelovens § 13, stk. 6, eller i overgangsreglerne i § 8, stk. 2, i 1989-lovændringen. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis dette blev præciseret.

Overskudsselskaber

Af lovforslagets bemærkninger fremgår, at formålet er at ramme handel med overskudsselskaber.

Lovforslaget er imidlertid udformet så generelt, at det ikke alene gælder ved ejerskifte af selskaber, men også rammer selskaber, der uden ejerskifte investerer i driftsmidler og skibe til udlejning, og det hvad enten der er overskud eller ej. Forslaget bør derfor omformuleres, så det kun rammer de tilfælde, hvor nye aktionærer anvender afskrivning på udlejningsaktiver til at fjerne skatten af indkomst

optjent i selskaber, før aktierne bliver overdraget.

Lovforslaget synes i øvrigt at have endnu en teknisk brist, der kan illustreres med følgende eksempel:

Et selskab indgår i år 1 en værftskontrakt om bygning af et skib, der leveres i år 3. Det er meningen, at skibet skal udlejes på bareboat-vilkår.

Efter gældende regler kan der forskudsafskrives i år 1 og 2, og der kan saldoafskrives i år 3 og følgende år.

En bogstavelig læsning af den foreslåede lovtekst fører til, at der kun kan forskudsafskrives i år 2, og at saldoafskrivning først kan påbegyndes i år 4. Der kan ikke afskrives i år 3, hvilket dog næppe har været meningen.

Spørgsmål 19:

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte kronik af rådgivende skatterevisor Christen Amby i Det Fri Aktuelt den 8. juni 1993, herunder specielt de anførte forslag

- a) om ændring af ligningsted ved flytning
- b) om ændring af acontoskatteordningen ved overflytning af virksomhed til nyt selskab og påfølgende hjemstedsflytning
- c) om hurtig indsats fra told- og skatteregionerne ved overflytning af virksomhed til nyt selskab
- d) om mulighederne for at tilsidesætte en række af de såkaldte 10-mandsarrangementer.

Spørgsmål 25:

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte artikel af 8. juni 1993 fra Det Fri Aktuelt: »Stadig fup med skatten«.

Svar:

I artiklen fremsætter Christen Amby følgende hovedsynspunkter:

- Der bør være mulighed for at opkræve acontoskat, når et selskab realiserer store skatte tilsvær og derefter sælges til andre aktionærer og flytter hjemsted,
- lovindgrebet mod brug af underskudsselskaber bør være mere omfattende. Der er behov for en generel regel om, at underskud i et selskab ikke kan fremføres, hvis der er skiftet aktionærer og der ikke har været kapitalmæssig dækning for dette underskud,

- de foreslåede lovgivningsopstramninger er ikke tilstrækkelige – ligningen og skatteopkrævningen bør effektiviseres.

Kommentar:

Jeg er meget positivt indstillet over for Christen Ambys synspunkter. De problemstillinger, som Christen Amby er inde på, er meget væsentlige, og vi arbejder videre med dem i det omfang, de ikke allerede er omfattet af skatte-reformen.

For så vidt angår de enkelte synspunkter kan jeg tilføje følgende:

- Vi arbejder fortsat over et bredt felt med forslag, der kan effektivisere inddrivelse af restancer og for at ændre reglerne således, at der opstår færre restancer.

- Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 7 (L 293 – bilag 6). Det fremgår af svaret, at vi er opmærksomme på, at lovforslaget ikke er tilstrækkeligt til at stoppe handelen med underskudsselskaber. Vi arbejder videre med de komplicerede problemstillinger, der er forbundet med at finde frem til den mest hensigtsmæssige skatteretlige regulering ved handel med underskudsselskaber. Jeg forventer på den baggrund at kunne vende tilbage til dette område til efteråret.
- Forbedret ligning indgår som led i regeringens udspil, og der skal samarbejdes på tværs eksempelvis med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Skatteministeriet,
Den 8. juni 1993

Til
Folketingets Skatteudvalg

Ad forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (anpartner, overskuds- og underskudsselskaber) (L 293 – bilag 6)

I anledning af spørgsmål 7 i udvalgets skrivelse af 3. juni 1993 (L 293 – bilag 6) skal jeg meddele følgende:

Spørgsmål 7:

Har ministeren helt opgivet at stoppe handelen med underskudsselskaber?

Svar:

Det foreliggende lovforslag omfatter en udbygning af reglerne om underskudsbegrænsning i ligningslovens § 15, stk. 5, sådan at indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe ikke nedbringes af under-

skud i et selskab, hvor mere end 50 pct. af aktiekapitalen har skiftet ejere. Herved stoppes udnyttelsen af uudnyttede underskud ved placering af afskrivningsberettigede aktiver i underskudsselskaber.

Forslaget er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at stoppe handelen med underskudsselskaber. Jeg kan oplyse, at vi arbejder videre med de komplicerede problemstillinger, der er forbundet med at finde frem til den mest hensigtsmæssige skatteretlige regulering ved handel med underskudsselskaber. Jeg forventer på denne baggrund at kunne vende tilbage til dette område til efteråret.

OLE STAVAD

/ Carsten Vesterø Jensen

Advokatfirmaet
Tommy V. Christiansen
Den 16. juni 1993

Tommy V. Christiansen, adv. (H), cand. merc.
Niels Kaiser, adv. (H)
Flemming Bastholm, adv. (L)
Michael Serup, adv. (L)

Vedrørende lovforslag nr. L 293 om ændring af forskellige skattelove (anparter)

1. Generelt om anpartsindgrebet

Efter en gennemgang af regeringens lovforslag nr. L 293 vedrørende anparter, overskuds-selskaber og underskudsselskaber har vi fundet anledning til at henlede Skatteudvalgets opmærksomhed på enkelte problemer i forbindelse med de foreslåede ændringer af reglerne i personskatteloven vedrørende anpartsprojekter.

Anpartsmarkedet har i de seneste år været præget af hovedsageligt to typer projekter:

- Et stabilt antal projekter med et erhvervs-mæssigt formål, en betydelig beskæftigelses-mæssig effekt og sidst, men ikke mindst en skattemæssig godkendelse i form af en bindende forhåndsbesked eller lignende.
- Et stærkt stigende antal projekter skabt med henblik på en ublu berigelse af udbyderne og uden hverken realøkonomisk eller skattemæssigt indhold. En meget stor del af disse sidstomtalte projekter kan allerede med de nugældende skatteregler tilsidesættes.

Vi har naturligvis sympati for det af regeringen proklamerede formål, men må med beklagelse konstatere, at man som middel gennemfører generelle regler, der dels udelukker en i erhvervslivet almindelig anvendt finansieringsform, dels udelukker legitim erhvervsudøvelse inden for enkelte og tilsyneladende tilfældigt udvalgte brancher.

2. Konkret om formidling af udlejning af lystbåde

Som et eksempel på sidstnævnte, kan vi hen-vise til en række sunde virksomheder, der har

specialiseret sig i at formidle udlejning af lystbåde til hovedsageligt udenlandske turister. Der er på linie med udlejning af sommerhuse tale om et valutaskabende erhverv, der på det seneste bl.a. med økonomisk støtte fra Ministeriet for Kommunikation og Turisme har skabt et stærkt stigende indtægtsgrundlag.

Erhvervet er imidlertid på samme måde som sommerhusudlejningsbranchen, der med skat-terereformen opnår begunstigelser i form af eksempelvis momsfritagelse på formidlingsydelse, afhængig af et antal personer, der ejer en eller flere lystbåde. På samme måde som i sommerhusudlejningsbranchen har man naturligvis ikke mulighed for selv at finansiere en flåde på f.eks. 100 både. Samtidig kan man ikke basere formidling for bådejere, der til dels selv anvender bådene i ferieperioderne.

Man er i stedet henvist til bådejere, der har valgt at investere deres penge i lystbåde med henblik på at opnå et økonomisk afkast af denne investering.

På trods af betydelige og gentagne skattemæssige begrænsninger i branchens aktiviteter inden for de seneste år, har branchen gentagne gange loyalt forelagt nye projekter for Ligningsrådet med henblik på at opnå de fornødne tilladelser og dispensationer. Vi har senest selv været branchen behjælpelig med udarbejdelse af de fornødne ansøgninger til Ligningsrådet.

3. De fremtidige konsekvenser af anpartsindgrebet for branchen

Formålet med lovindgrebet har ifølge skat-

teministerens fremsættelsestale været at skride ind mod »golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold«. At de skattemæssige konsekvenser af en persons udlejning af en båd bygget på et dansk værft til kr. 1 mio. til tyske turister falder ind under denne kategori kan undre, når det er almindeligt accepteret, at 1000 personers udlejning af et tankskib bygget på et dansk værft for kr. 100 mio. i kommanditselskabsform er skattemæssigt acceptabelt ifølge skibsværftspakken.

At en person, der udlejer en lystbåd i modsætning til 10 kommanditister, der udlejer afskrivningsberettiget fast ejendom, falder ind under kategorien »golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold«, er formentlig ej heller indlysende.

Med det seneste anpartsindgreb er muligheden for at drive erhvervsmæssig udlejning af en eller flere lystbåde gennem et udlejningsbureau elimineret, idet den enkelte bådejer nu personligt skal kunne dokumentere en månedlig personlig arbejdsindsats på 50 timer. Herved overflødiggøres udlejningsbureauerne, der hidtil har forestået markedsføring og den praktiske udlejning, medens den enkelte bådejer ved selv at forestå markedsføring og praktisk udlejning fortsat kan drive erhverv i personligt regi.

Konsekvensen af forslaget er således i realiteten, at man fjerner grundlaget for de professionelle udlejningsbureauer, medens den enkelte bådejer fortsat kan foretage skattemæssige afskrivninger, få tilbagebetalt negativ momstilsvær og fratække driftsomkostninger i anden indkomst.

I stedet for at gennemføre et generelt indgreb, der rammer i flæng, burde man i stedet gennemføre en godkendelsesordning, der sikrer den erhvervsmæssige aktivitet og det skattemæssige indhold i projekterne. En sådan godkendelsesordning har man været i stand til at gennemføre vedrørende skibsværftspakken, og det vil naturligvis ej heller være vanskeligt at gennemføre ordningen for så vidt angår andre erhvervsfremmende projekter.

4. »Lovgivning med tilbagevirkende kraft«

Det fremsatte forslag har virkning fra og med den 19. maj 1993 for aktiver, der er anskaffet den 19. maj 1993 eller senere. Fra og med indkomståret 1994 rammer lovforslaget

imidtild en række projekter og personer, der i tillid til den dagældende lovgivning har disponeret for en periode, der rækker ud over såvel den 19. maj 1993 som 1. januar 1994.

Såvel i forbindelse med lovændringerne i 1989 som i 1991 blev der indsat regler, der sikrede, at personer, der havde anskaffet aktiver før lovændringen, fortsat kunne anvende de regler, der gjaldt på tidspunktet, hvor skatteyderen opstartede sin virksomhed eller anskaffede aktivet.

Mangelen på en regel, der sikrer personer, der har disponeret i tillid til tidligere gældende ret, synes endnu mere betænkelig, når henses til, at told- og skattemyndighederne selv har tvunget en lang række bådejere til at indgå 5-årige formidlingsaftaler med bådudlejningsbureauerne. Skattemyndighederne har således gennem en længere årrække stillet det som en nødvendig, men dog ikke tilstrækkelig betingelse, at bådejerne i forbindelse med indgåelse af formidlingsaftaler udtrykkeligt fraskriver sig retten til selv at disponere over båden i en 5-årige periode. Det må således antages, at en række bådudlejningsbureauer kan fastholde bådejerne på aftaler indgået under ganske andre skattemæssige forudsætninger som følge af skattemyndighedernes krav om 5-års-kontrakter.

Vi skal derfor foreslå, at der i overensstemmelse med de tidligere lovændringer indsættes en regel, hvorefter personer, der har erhvervet aktiver før den 19. maj 1993, fortsat kan anvende de tidligere gældende regler.

5. Vedrørende dispensationsbeføjelse

I stedet for en egentlig overgangsregel har man valgt at lave en dispensationsbeføjelse, som retssikkerhedsmæssigt må karakteriseres som betænkelig.

Det betænkelige sættes i relief, når man læser bemærkningerne til forslaget. Det anføres her, at »dispensationsbestemmelser har til formål at sikre, at der kan ske fritagelse fra de nye regler for udlejningsvirksomhed, der allerede er etableret. Det kan dreje sig om en allerede etableret udlejningsvirksomhed vedrørende skibe, der anvendes erhvervsmæssigt. Derimod kan der ikke forventes dispensation for udlejning af for eksempel lystfartøjer.«

Disse bemærkninger synes at fastlægge en

usaglig forskelsbehandling mellem erhvervs-virksomheder.

Det fremgår af cirkulæret til de nugældende anpartsregler, at reglerens anvendelse forudsætter, at der er tale om erhvervsmæssig virksomhed. I det omfang virksomheden ikke drives på tiltrækkelig professionel måde med et rimeligt økonomisk udbytte, har man som hidtil kunnet nægte fradrag for afskrivninger og driftsomkostninger i anden indkomst efter de almindelige skattemæssige regler om hobbyvirksomhed.

Med bemærkningerne til dispensationspraksis gennemfører man imidlertid ikke en sontring mellem de udlejningsvirksomheder, der under hensyntagen til intensitet og økonomisk udbytte, må karakteriseres som erhvervsmæssige og de virksomheder, der alene kan karakteriseres som hobbyvirksomheder. Bemærkningerne til dispensationsbestemmelsen lægger dermed op til, at man på usagligt grundlag forskelsbehandler erhvervsmæssige virksomheder ud fra den aktivitet, de udøver. Dispensation gives således ikke på grundlag af en saglig vurdering af virksomhedens driftsøkonomi eller skattemæssige forhold, men alene på grundlag af en objektiv konstatering af virksomhedens art.

Der er således grundlag for at give dispensation for virksomheder, der formidler udlejning af biler, medens der ikke er mulighed for at

give dispensation for virksomheder, der formidler udlejning af både. Denne forskelsbehandling synes ikke saglig.

Såfremt regeringen vil fastholde dette udgangspunkt, bør man ud fra en almindelig skattemæssig lighedsgrundsætning præcisere selve lovens tekst i stedet for at anføre disse konsekvenser »skjult« i bemærkningerne til lovforslaget.

6. Konklusion

Konklusionen på ovenstående må efter vor opfattelse være enkelte justeringer i det fremsatte lovforslag. Det er vor opfattelse, at der med fordel kan gennemføres en godkendelsesordning, efter hvilken seriøse og beskæftigelsesfremmende projekter kan opnå det blå stempel, medens useriøse skattearbitragearrangementer kan nægtes godkendelse.

Det er endvidere vor opfattelse, at der under alle omstændigheder bør indføres en overgangsregel, hvorefter skatteydere, der i tillid til tidligere lovgivning har disponeret, ikke rammes af indgrebet.

Endelig er det vor opfattelse, at den foreslåede dispensationsbeføjelse bør ændres, således at kriterierne nøje fastlægges i selve loven, og således at der ikke gennemføres en usaglig forskelsbehandling mellem erhvervsvirksomheder.